

Arrest

**nr. 65 808 van 29 augustus 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, op 30 mei 2011 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 mei 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking van 16 juni 2011 houdende bepaling van het rolrecht van 175 euro met kenmerk REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 juli 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 augustus 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij, bijgestaan door advocaat J. TIELEMAN en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekers die verklaren van Russische nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen het Rijk binnengekomen op 23 februari 2010 en dienen een asielaanvraag in op 24 februari 2010.

De Belgische autoriteiten vragen aan Polen de overname van verzoekers. De Poolse autoriteiten weigeren op 1 maart 2010 de terugname van verzoekster omdat haar op 15 februari 2006 de vluchtelingenstatus werd toegekend. Zij weigeren tevens de terugname van verzoeker omdat hij in het bezit is van geldige reisdocumenten.

Het dossier van verzoekster wordt door de Dienst Vreemdelingenzaken op 26 maart 2010 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het Commissariaat-

generaal). Het dossier van verzoeker wordt op 18 augustus 2010 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Verzoekers worden op 14 april 2011 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 5 mei 2011 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bestreden beslissing genomen ten opzichte van verzoeker luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, S. A., verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd op 26/09/1985 te Stavropol geboren en bent gehuwd met S. A. (OV X). Eind 2008 vertrok u naar Bakoe omdat u er bij een familielid kon werken. Daar leerde u S. A. kennen met wie u korte tijd later huwde. In augustus 2009 kreeg u van een vriend A. de uitnodiging om naar zijn huwelijk te komen. Midden augustus kwam u in Tsjetsjenië aan. Samen met uw vriend en uw schoonbroer gingen jullie de aanstaande bruid bij haar thuis halen. Toen jullie diezelfde dag met de bruid in kwestie terugkeerden lieten jullie haar bij de oom van uw vriend overnachten. Hij had er geen probleem mee daar het meisje haar toestemming voor het huwelijk had gegeven. Toen hij echter haar familie belde bleek dat zij niet akkoord waren met het huwelijk. De dag nadien kwamen 4 familieleden van het meisje de bruid terughalen. Op de terugweg kregen het meisje en haar familieleden echter een ongeluk waar zij en twee van haar familieleden het leven bij lieten. Een derde familielid zou later in het ziekenhuis sterven. Vervolgens werd de oom bedreigd. Hij nam contact met jullie op en stelde dat jullie best ergens onderdoken voor een tijdje. U en uw vriend gingen vervolgens naar een appartement van kennissen. Diezelfde dag zijn de ouderen van uw familie naar de familie van het meisje geweest. Bij die bijeenkomst tussen de ouderen van de verschillende partijen werd de bloedwraak uitgesproken tegen u, uw schoonbroer en A. Uw naaste familie zou met rust worden gelaten. Een kennis van u kwam dit vertellen waarna u naar een boerderij vertrok. Uw ouders hebben ook bezoek gekregen van gewapende mannen die op zoek waren naar u. Op 25/10/2009 nam u samen met uw zus en uw schoonbroer de trein naar Moskou. Van daaruit reisden jullie door naar Polen waar u uw vrouw terugzag. U diende er een asielaanvraag in maar wachtte het resultaat niet af. Na een periode in een opvangcentrum te hebben verbleven verhuisden u en uw vrouw naar een privé adres. Daar werd er een foto aan uw burens getoond met de vraag waar u zich bevond. U besepte dat u ook in Polen niet meer veilig was en reisde samen met uw vrouw naar België door. Jullie vertrokken vanuit Polen op 22/02/2010 en kwamen op 23/02/2010 in België aan. De dag nadien vroegen jullie er allebei asiel aan. U en uw vrouw legden elk een kopie van jullie binnenlands paspoort en u legde 2 attesten neer om jullie asielmotieven te ondersteunen.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde vermoord te worden door de familie van As., het meisje met wie uw vriend wilde trouwen, omdat ze u medeverantwoordelijk achten voor de dood van As. en 2 van haar familieleden. Echter werden vaststellingen gedaan die uw vervolgingsvrees ongeloofwaardig maken.

Vooreerst werd een onaannemelijk gebrek aan kennis bij u vastgesteld over zaken die aan de kern van uw relaas raken. Zo was u onaannemelijk vaag over de familie die een bloedwraak tegen u had uitgesproken en bijgevolg de oorzaak van uw vervolgingsvrees vormt. Toen u naar de familienaam van

As. gevraagd werd kon u dit niet geven (CGVS p.6). Erna stelde u dat ze deel uitmaakte van een zeer machtige familie in Tsjetsjenië van wie u de naam niet wilde bekendmaken, hetgeen niet te rijmen valt met uw eerdere verklaring dat u de familienaam niet weet. Toen u erop gewezen werd dat u aanvankelijk verklaarde dat u de familienaam van As. niet kende, stelde u dan weer dat u de algemene familienaam kende. Toen u gevraagd werd wat u daarmee bedoelde stelde u enkel dat zij nauwe familiebanden hadden en dat er een deel van de familie bij de overheid werkte, hetgeen naast de kwestie is. U kon ook niet zeggen welk familielid van As. de naam van een machtige familie draagt. Bij verdere bevraging gaf u de Y.'s op die de grootste teip van Tsjetsjenië hebben. Toen u gevraagd werd of As. dan dichte familie van Y. was dacht u van niet (CGVS p.7). Uiteindelijk werd u gevraagd om de naam en de functie te geven van 1 familielid van As. die een grote invloed in Tsjetsjenië heeft. Hierop moest u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS p.15). Het feit dat u zelfs de familienaam niet kan geven van de familie die u viseert is niet aannemelijk te noemen. U kon zelfs niet met zekerheid zeggen uit welk dorp As. afkomstig was. Op de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken vragenlijst van het het Commissariaat-generaal stelde u dat het Tchiri-Yurt of Eli-Yurt was (vragenlijst 3.5). Op het gehoor gaf u aan dat het Tchiri-Yurt was al was u daar niet zeker van (CGVS p.8). Dat u daarenboven stelt dat ze uit een machtige familie komt maar dit op geen enkele wijze kan concretiseren bevestigt het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen.

Betreffende het ongeluk moet worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs van het ongeluk neerlegt ondanks het feit dat er 3 doden waren. U wist zelfs niet of er iets van het ongeluk in de media is verschenen noch in welke mate er een politieonderzoek naar de feiten is geweest. U had er voorts geen idee van of er andere voertuigen bij het ongeluk betrokken waren (CGVS p.10). Er kan worden van uitgegaan dat u meer gedetailleerde informatie zou kunnen geven over het ongeluk dat de aanleiding van uw vervolgingsproblemen vormt.

U was voorts onaannemelijk vaag over de bemiddelingspogingen die er nadien tussen de families zouden zijn gebeurd. U verklaarde dat u hier niets over wist maar dat uw ouders en de familie van uw schoonbroer nog geregeld naar de families van het slachtoffer gingen. U wist echter niet hoeveel maal ze dan wel geweest zijn. Toen u om een frequentie en een tijdstip van het laatste bezoek werd gevraagd moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS p.10-11). Het is bovendien nog onaannemelijker dat u in het geval er nadien nog zoveel bezoeken van uw ouders aan de familie van het slachtoffer waren u niet in staat bent een familienaam van het slachtoffer te geven noch met zekerheid kunt zeggen van welk dorp zij afkomstig is.

Tenslotte is het opmerkelijk dat u niet in staat was enige concrete data van uw vervolgingrelaas te geven. U plaatste alles in augustus maar kon geen concrete data geven, noch van het ongeluk noch van de dag dat jullie de bruid meenamen (CGVS p.6). U en uw vrouw stelden verder dat zij omwille van de bloedwraak in Bakoe werd bedreigd (CGVS p.12, CGVS vrouw p.4). Toen ze om een tijdsindicatie werd gevraagd antwoordde ze in eerste instantie dat het eind augustus of begin mei moest zijn geweest. Ze besloot dat het in mei 2009 moest gebeurd zijn. Toen haar erop werd gewezen dat u pas in augustus naar Tsjetsjenië terugging stelde ze dat ze niet goed was in data en dat het dan eind september moest zijn geweest (CGVS vrouw p.4). Het is weinig aannemelijk dat ze dergelijk incident tot tweemaal toe in een foutief tijds kader plaatst.

Al deze vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten in Tsjetsjenië ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Aangezien de problemen die u en uw vrouw in Polen zouden hebben gekend voortvloeien uit de bedrieglijk bevonden problemen die u aanhaalde te hebben gekend in Tsjetsjenië, kan er logischerwijze evenmin geloof worden gehecht aan deze door u en uw vrouw aangehaalde problemen in Polen.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld

in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u en uw vrouw voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Jullie binnenlandse paspoorten bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen enkele informatie over jullie asielmotieven. De 2 neergelegde attesten geven enkel aan dat u psychologisch opgevolgd wordt, maar geeft op geen enkele wijze aan welke psychische problemen u hebt noch wat de oorzaak van die problemen dan wel zou zijn.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

De bestreden beslissing genomen ten opzichte van verzoekster luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U, S. A., verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd op 12/07/1990 te Sovetskoje geboren en bent met S. A. (OV X) getrouwd. In 2005 vroeg u asiel in Polen aan en verkreeg er de Vluchtelingenstatus. U verklaarde nog altijd over dit statuut te beschikken. Omwille van de problemen van uw man betreffende de bloedwraak waren jullie niet veilig in Polen. Jullie vertrokken vanuit Polen op 22/02/2010 en kwamen op 23/02/2010 in België aan. De dag nadien vroegen jullie er allebei asiel aan. Uit uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal blijkt dat u uw asielaanvraag integraal op deze van uw man baseert en dat u zelf geen vluchtmotieven aanhaalt.

B. Motivering

U verklaarde over een Vluchtelingenstatuut in Polen te beschikken (CGVS p.1-2). Bijgevolg, tot bewijs van het tegendeel, wordt u geacht te genieten van de bescherming van Polen ten aanzien van uw land van herkomst, Rusland. Betreffende uw nieuwe asielaanvraag in België, bent u gehouden om te bewijzen dat de bescherming die door Polen werd verleend, heeft opgehouden. Welnu, in casu, heeft u niet aangetoond dat de bescherming die door Polen werd verleend, heeft opgehouden. Er dient immers te worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat uw vrees ten aanzien van Polen volledig op de vervolgingsvrees van uw man S. A. is gebaseerd. U verklaarde uitdrukkelijk dat uw vervolgingsproblemen met deze van uw echtgenoot samenvallen (CGVS p.2-3). In het kader van de asielpcedure van uw man werd een beslissing tot weigering van de Vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. De vaststellingen die tot deze conclusie hebben geleid werden gedetailleerd opgesomd in de beslissing van uw echtgenoot:

“De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd. Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, foltering, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

U verklaarde vermoord te worden door de familie van As., het meisje met wie uw vriend wilde trouwen, omdat ze u medeverantwoordelijk achten voor de dood van As. en 2 van haar familieleden. Echter werden vaststellingen gedaan die uw vervolgingsvrees ongeloofwaardig maken.

Vooreerst werd een onaannemelijk gebrek aan kennis bij u vastgesteld over zaken die aan de kern van uw relaas raken. Zo was u onaannemelijk vaag over de familie die een bloedwraak tegen u had uitgesproken en bijgevolg de oorzaak van uw vervolgingsvrees vormt. Toen u naar de familienaam van As. gevraagd werd kon u dit niet geven (CGVS p.6). Erna stelde u dat ze deel uitmaakte van een zeer machtige familie in Tsjetsjenië van wie u de naam niet wilde bekendmaken, hetgeen niet te rijmen valt

met uw eerdere verklaring dat u de familienaam niet weet. Toen u erop gewezen werd dat u aanvankelijk verklaarde dat u de familienaam van As. niet kende, stelde u dan weer dat u de algemene familienaam kende. Toen u gevraagd werd wat u daarmee bedoelde stelde u enkel dat zij nauwe familiebanden hadden en dat er een deel van de familie bij de overheid werkte, hetgeen naast de kwestie is. U kon ook niet zeggen welk familielid van As. de naam van een machtige familie draagt. Bij verdere bevraging gaf u de Y.'s op die de grootste teip van Tsjetsjenië hebben. Toen u gevraagd werd of As. dan dichte familie van Y. was dacht u van niet (CGVS p.7). Uiteindelijk werd u gevraagd om de naam en de functie te geven van 1 familielid van As. die een grote invloed in Tsjetsjenië heeft. Hierop moest u echter het antwoord schuldig blijven (CGVS p.15). Het feit dat u zelfs de familienaam niet kan geven van de familie die u viseert is niet aannemelijk te noemen. U kon zelfs niet met zekerheid zeggen uit welk dorp As. afkomstig was. Op de door u op de Dienst Vreemdelingenzaken vragenlijst van het het Commissariaat-generaal stelde u dat het Tchiri-Yurt of Eli-Yurt was (vragenlijst 3.5). Op het gehoor gaf u aan dat het Tchiri-Yurt was al was u daar niet zeker van (CGVS p.8). Dat u daarenboven stelt dat ze uit een machtige familie komt maar dit op geen enkele wijze kan concretiseren bevestigt het ongeloofwaardige karakter van uw verklaringen.

Betreffende het ongeluk moet worden vastgesteld dat u geen enkel begin van bewijs van het ongeluk neerlegt ondanks het feit dat er 3 doden waren. U wist zelfs niet of er iets van het ongeluk in de media is verschenen noch in welke mate er een politieonderzoek naar de feiten is geweest. U had er voorts geen idee van of er andere voertuigen bij het ongeluk betrokken waren (CGVS p.10). Er kan worden van uitgegaan dat u meer gedetailleerde informatie zou kunnen geven over het ongeluk dat de aanleiding van uw vervolgingsproblemen vormt.

U was voorts onaannemelijk vaag over de bemiddelingspogingen die er nadien tussen de families zouden zijn gebeurd. U verklaarde dat u hier niets over wist maar dat uw ouders en de familie van uw schoonbroer nog geregeld naar de families van het slachtoffer gingen. U wist echter niet hoeveel maal ze dan wel geweest zijn. Toen u om een frequentie en een tijdstip van het laatste bezoek werd gevraagd moest u het antwoord schuldig blijven (CGVS p.10-11). Het is bovendien nog onaannemelijker dat u in het geval er nadien nog zoveel bezoeken van uw ouders aan de familie van het slachtoffer waren u niet in staat bent een familienaam van het slachtoffer te geven noch met zekerheid kunt zeggen van welk dorp zij afkomstig is. Tenslotte is het opmerkelijk dat u niet in staat was enige concrete data van uw vervolgingrelaas te geven. U plaatste alles in augustus maar kon geen concrete data geven, noch van het ongeluk noch van

de dag dat jullie de bruid meenamen (CGVS p.6). U en uw vrouw stelden verder dat zij omwille van de bloedwraak in Bakoe werd bedreigd (CGVS p.12, CGVS vrouw p.4). Toen ze om een tijdsindicatie werd gevraagd antwoordde ze in eerste instantie dat het eind augustus of begin mei moest zijn geweest. Ze besloot dat het in mei 2009 moest gebeurd zijn. Toen haar erop werd gewezen dat u pas in augustus naar Tsjetsjenië terugging stelde ze dat ze niet goed was in data en dat het dan eind september moest zijn geweest (CGVS vrouw p.4). Het is weinig aannemelijk dat ze dergelijk incident tot tweemaal toe in een foutief tijds kader plaatst.

Al deze vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Aangezien de problemen die u en uw vrouw in Polen zouden hebben gekend voortvloeien uit de bedrieglijk bevonden problemen die u aanhaalde te hebben gekend in Tsjetsjenië, kan er logischerwijze evenmin geloof worden gehecht aan deze door u en uw vrouw aangehaalde problemen in Polen.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet. Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de

Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u en uw vrouw voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Jullie binnenlandse paspoorten bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen enkele informatie over jullie asielmotieven. De 2 neergelegde attesten geven enkel aan dat u psychologisch opgevolgd wordt, maar geeft op geen enkele wijze aan welke psychische problemen u hebt noch wat de oorzaak van die problemen dan wel zou zijn."

Aangezien uw vrees voor vervolging in Polen gebaseerd is op problemen die voortvloeien uit de door uw man aangehaalde problemen in het kader van zijn asielaanvraag, en aangezien in hoofde van uw man een negatieve beslissing werd genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven, kan dan ook niet in uw hoofde worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u gezien uw erkenning als vluchteling niet mag worden teruggeleid naar Rusland, maar dat u wel naar Polen kan worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 10 van de richtlijn 2005/85/EG van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus (hierna: procedurerichtlijn) en van het redelijkheidsbeginsel. Verzoeker voert aan dat hij niet perfect Russisch spreekt, dat hij voor het verhoor bij zijn asielaanvraag om een tolk Tsjetsjeens gevraagd had maar dat het verhoor toch werd gevoerd met een tolk Russisch.

In een tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: de vluchtelingenconventie), van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de motiveringsplicht vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet en van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Inzake de vluchtelingenstatus voeren verzoekers aan dat bloedwraak een erg vaak voorkomend fenomeen is in Tsjetsjenië, dat verzoeker de toekomstige vrouw van zijn vriend nooit persoonlijk gekend heeft waardoor het normaal is dat hij geen details kon geven over haar en dat, inzake bewijzen van het auto-ongeval, inzake details over de bemiddelingspogingen en inzake de data van de voorvallen, van verzoeker niet kan worden verwacht dat hij zijn asielaanvraag steunt met duidelijke bewijzen. Zij verwijzen in dit verband naar de proceduregids en een nota van het UNHCR en naar een richtlijn van de Immigration and Refugee Board of Canada. Zij voegen hieraan toe dat ook het voordeel van de twijfel dient te worden toegekend zodra het asielaanvraag coherent is in de context van het land van herkomst en ze citeren artikel 4 van de kwalificatierichtlijn.

Inzake de subsidiaire beschermingsstatus menen verzoekers dat er wel degelijk redenen zijn om hen subsidiaire bescherming toe te kennen: de algemene veiligheidssituatie in Tsjetsjenië is erg onrustwekkend. Verzoekers verwijzen naar en citeren uit een rapport van 4 juni 2010 van de parlementaire assemblee van de Raad van Europa waarin wordt gesteld dat de mensenrechtensituatie in de Noord Kaukasus het meest onrustwekkend is in de hele regio van de Raad van Europa en naar een rapport van 11 februari 2011 van de Jamestown Foundation waarin wordt vermeld dat de Russische spoorwegmaatschappij beslist heeft 's nachts geen passagierstreinen meer te laten rijden door Tsjetsjenië en Dagestan. Verzoekers verwijzen eveneens naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe documenten toegevoegd.

2.2. Inzake het eerste middel blijkt uit de stukken van het administratief dossier niet dat verzoeker ooit om de bijstand van een tolk Tsjetsjeens heeft verzocht. Op de bijlage 26 van verzoeker wordt vermeld

dat hij verklaarde om bijstand te verzoeken van een tolk die de taal Russisch beheerst. In het formulier "inschrijving van de asielaanvrager" wordt vermeld dat de door verzoeker gesproken taal het Russisch is, in het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken van 16 augustus 2010 wordt bij vraag 8 "Ta(a)l(en) van oorsprong" vermeld: "Russisch, Tsjetsjeens, een heel klein beetje Frans en een beetje Pools". Verzoeker gaf zowel bij het gehoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het gehoor bij het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aan dat hij de tolk Russisch goed had begrepen. Uit de stukken van het dossier blijkt dus niet dat verzoeker ooit bezwaar zou hebben gemaakt tegen een tolk Russisch of verzocht heeft om bijstand van een tolk Tsjetsjeens. Uit de stukken van het dossier blijkt evenmin dat de raadsman van verzoeker om de bijstand van een tolk Tsjetsjeens heeft verzocht. Uit de stukken van het dossier blijkt evenmin dat er zich communicatieproblemen zouden hebben voorgedaan. De schending van artikel 10 van de procedurerichtlijn en van het redelijkheidsbeginsel kunnen niet worden aangenomen.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoeker wordt zijn asielaanvraag geweigerd omdat (i) er vaststellingen werden gedaan die zijn vervolgingsvrees ongelofwaardig maken (ii) er een onaannemelijk gebrek aan kennis bij hem werd vastgesteld over zaken die de kern van zijn relaas raken: hij was onaannemelijk vaag over de familie die een bloedwraak tegen hem had uitgesproken en die bijgevolg de oorzaak van zijn vervolgingsvrees vormt (iii) hij betreffende het ongeluk geen enkel begin van bewijs voorlegt (iv) hij onaannemelijk vaag was over de bemiddelingspogingen die er nadien tussen de families zouden zijn gebeurd (v) hij niet in staat was enige concrete data van zijn vervolgingsrelaas te geven. De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan verzoeker geweigerd omdat op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat, ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie er niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Blijkens de bestreden beslissing inzake verzoekster wordt haar asielaanvraag geweigerd omdat zij reeds beschikt over het vluchtelingenstatuut in Polen en omdat zij niet aantoont dat de bescherming die haar door Polen werd verleend, heeft opgehouden: verzoeksters vrees ten aanzien van Polen is volledig gebaseerd op de vervolgingsvrees van haar man S.A. In het kader van de asielprocedure van haar man werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire bescherming genomen omwille van het bedrieglijke karakter van zijn asielmotieven. Gelet op deze negatieve beslissing in hoofde van haar man, kan er dan ook in hoofde van verzoekster niet worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

2.4. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissingen op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen gelezen worden zodat verzoekers er kennis van hebben kunnen nemen en zijn kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikken. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477).

Verzoekers maken niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hen niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

De Raad stelt vast dat verzoekers in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus van 5 mei 2011, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.5. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de

persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 54).

Verzoekers uiten in het middel enkel kritiek op de motieven vermeld in de beslissing van verzoeker. Deze motieven worden overgenomen in de beslissing genomen ten opzichte van verzoekster, die verder nog eigen motieven bevat.

Verzoekers geven een theoretische uiteenzetting inzake de bewijslast en menen dat van verzoeker niet kan worden verwacht dat hij zijn asielaanvraag steunt met ernstige bewijzen, meer bepaald wat betreft het auto-ongeval. Inzake de beperkte informatie over het slachtoffer As. stelt verzoeker dat hij deze vrouw nooit persoonlijk gekend heeft zodat het normaal is dat hij niet veel details kon geven over haar en inzake het ontbreken van details over de bemiddelingspogingen en het ontbreken van data van de voorvallen, verwijzen verzoekers naar hun theoretische uiteenzetting inzake de bewijsregels.

In de bestreden beslissing genomen ten opzichte van verzoeker oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers asielaanvraag ongeloofwaardig is en dat verzoeker onaannemelijk vage en onnauwkeurige verklaringen aflegde. Verzoekers betwisten de vage en ongeloofwaardige verklaringen van verzoeker geenszins in hun verzoekschrift maar beperken zich ertoe te citeren uit de proceduregids en een nota van het UNHCR, een richtlijn van de Immigration and Refugee Board of Canada en een verwijzing naar artikel 4 van de kwalificatierichtlijn. De Raad wijst er echter op dat de door verzoekers aangehaalde nota's en rapporten de asielaanvraag er niet van ontslaan de waarheid te vertellen. De opmerking van verzoekers dat bloedwraak een erg vaak voorkomend fenomeen is in Tsjetsjenië en dat bij het relaas rekening moet worden gehouden met de context van het land van herkomst, ontslaat verzoeker er evenmin van de waarheid te vertellen. Verzoekers betwisten niet *in concreto* het motief dat de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig zijn. In de bestreden beslissing wordt nochtans op zeer uitgebreide en gedetailleerde wijze opgesomd waarom de verklaringen van verzoeker ongeloofwaardig en tevens onaannemelijk vaag zijn.

De Raad is van oordeel dat dergelijk verweer, namelijk dat de bewijslast genuanceerd dient te worden, niet volledig bij verzoeker ligt en dat hem het voordeel van de twijfel moet worden gegund, niet dienend is om de pertinente motieven van de bestreden beslissing genomen ten opzichte van verzoeker, die steun vinden in het administratief dossier, te ontkrachten. Uit de bestreden beslissing én het verhoorverslag van 14 april 2011 blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige en vage verklaringen heeft afgelegd inzake de bloedwraak die de basis vormt van zijn vrees voor vervolging. Er rust echter op elke asielaanvraag de verplichting om in elke fase van het asielaanvraag zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Er mag van hem verwacht worden dat hij de feiten die de oorzaak waren van zijn vlucht uit het land van herkomst nauwkeurig, zorgvuldig en op een coherente manier weergeeft in elke fase van het onderzoek. Gelet op het door verzoeker niet betwiste vage en ongeloofwaardig karakter van zijn verklaringen, kan hem niet het voordeel van de twijfel worden verleend. Dit voordeel kan, zoals hierboven reeds gesteld, enkel worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de afgelegde verklaringen. Het voordeel van de twijfel geldt daarbij slechts wanneer de afgelegde verklaringen plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (HATHAWAY, J.C., *The law of refugee status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De motivering van de bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoeker blijft dan ook onverminderd overeind en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

Bijgevolg blijft ook de verwijzing naar deze beslissing in de beslissing genomen in hoofde van verzoekster overeind en wordt beschouwd als zijnde hernomen.

2.6. Inzake de beslissing genomen in hoofde van verzoekster benadrukt de Raad dat aan verzoekster in Polen de vluchtelingenstatus werd toegekend.

Artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil invoeren, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalt:

“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.”

Artikel 48/4, § 1 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting beoogt van artikel 2, e) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn), kent geen internrechtelijke begripsomschrijving van het begrip “land van herkomst”. Een richtlijnconforme interpretatie van dit begrip houdt in dat het moet worden begrepen in de zin van hetgeen is gedefinieerd in de voornoemde richtlijn, met name als “het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats” (artikel 2, k) van de voornoemde richtlijn). Uit het voorgaande volgt dat de nood aan bescherming geboden door de voornoemde artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land of de landen van de nationaliteit van de verzoekende partij of, voor staatlozen, van de vroegere gewone verblijfplaats. Deze vereiste vloeit voort uit de noodzaak om te beoordelen of de verzoeker de bescherming van dit land niet kan of om geldige redenen niet wil invoeren.

Wanneer een asielzoeker op grond van het vluchtelingenverdrag in een andere Staat als vluchteling werd erkend, heeft deze erkenning een weerslag in België omdat zij voor de Belgische overheid verplichtingen doet ontstaan die voortvloeien uit artikel 33 van het vluchtelingenverdrag dat het volgende bepaalt: *“Geen der Verdragsluitende Staten zal, op welke wijze ook, een vluchteling uitzetten of terugleiden naar de grenzen van een grondgebied waar zijn leven of vrijheid bedreigd zou worden op grond van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging.”*

De erkenning als vluchteling in een andere Staat impliceert bovendien dat zijn vrees voor vervolging werd onderzocht ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en blijft geldig tenzij wordt aangetoond dat de asielzoeker zijn erkenning op frauduleuze wijze heeft verkregen of dat hij niet langer de vluchtelingenstatus geniet. Bijgevolg heeft deze asielzoeker in beginsel geen rechtstreeks belang om de gegrondheid van zijn asielaanvraag ook door de Belgische overheid te laten onderzoeken aangezien de status van vluchteling reeds werd erkend. De asielzoeker zou evenwel belang kunnen hebben om in België een verblijfstitel te bekomen, maar kan deze op grond van zijn hoedanigheid van vluchteling enkel verkrijgen door de bevestiging te vragen van deze hoedanigheid overeenkomstig artikel 49, § 1, 6° van de vreemdelingenwet.

Het is echter mogelijk dat de asielzoeker een vrees voor vervolging heeft in het land waar hij als vluchteling werd erkend. In dat geval dient zijn asielaanvraag te worden onderzocht naar analogie met de situatie van een staatloze waarbij het land waar hij als vluchteling werd erkend, dient te worden aangezien als het land van zijn vroegere gewone verblijfplaats.

Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt dat verzoekster in Polen als vluchteling werd erkend. Het blijkt niet dat zij de vluchtelingenstatus aldaar op frauduleuze wijze heeft verkregen noch dat de aldus geboden bescherming heeft opgehouden te bestaan. Verzoekster betwist in het verzoekschrift niet de vaststelling van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat zij niet aantoonde dat de bescherming die haar door Polen werd verleend, is opgehouden. Bijgevolg heeft verzoekster er geen rechtstreeks belang bij dat haar asielaanvraag in België nogmaals zou worden beoordeeld in functie van het land waarvan zij de nationaliteit bezit.

Wat de beoordeling van de asielaanvraag van verzoekster betreft in functie van het land van haar vroegere gewone verblijfplaats, dient te worden vastgesteld dat verzoeksters vluchtmotief uit Polen volledig steunt op de motieven van haar man. In de bestreden beslissing genomen in hoofde van verzoekster wordt er uitdrukkelijk op gewezen dat de vrees die verzoekster uit ten opzichte van Polen, volledig steunt op de vervolgingsvrees van haar man waarvan terecht werd vastgesteld dat deze ongeloofwaardig is (zie punt 2.5. van dit arrest) zodat ook in hoofde van verzoekster niet kan worden aanvaard dat er een vrees voor vervolging is in Polen.

2.7. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus blijkt uit de bewoordingen van het verzoekschrift dat verzoekers in dit verband enkel verwijzen naar de toestand in Tsjetsjenië en niet naar de toestand in Polen. Gelet op de aan verzoekster reeds toegekende vluchtelingenstatus en gelet op hetgeen hierboven gesteld werd inzake het feit dat verzoekster niet heeft aangetoond dat de bescherming die haar door Polen werd verleend ten opzichte van haar land van herkomst, Rusland, heeft opgehouden te bestaan, wordt vastgesteld dat de uiteenzetting inzake de subsidiaire bescherming in hoofde van verzoekster niet dienstig is: zij geniet immers reeds bescherming ten opzichte van Rusland. Bovendien blijkt uit deze bestreden beslissing tevens dat verzoeksters vrees tegenover Polen effectief werd onderzocht maar niet geloofwaardig werd bevonden, gezien deze vrees volledig steunt op de vervolgingsvrees van haar man, die ongeloofwaardig werd bevonden.

Dit onderdeel van het middel zoals uiteengezet in het verzoekschrift wordt bijgevolg enkel onderzocht in hoofde van verzoeker.

In de bestreden beslissing wordt erop gewezen dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die bij het dossier werd gevoegd, blijkt dat, ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie er niet van die aard is dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Verzoeker haalt geen elementen aan die deze vaststellingen, en de informatie waarop deze vaststellingen steunen, kunnen weerleggen. In de bestreden beslissing wordt vermeld dat er in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voorkomen op het vlak van mensenrechtenschendingen. De rapporten waarnaar verzoeker verwijst, zijn echter niet van aard om aan te tonen dat de situatie waarnaar wordt verwezen, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Bovendien betreft het citaat uit het rapport van de Jamestown Foundation van 11 februari 2011 enkel de vaststelling dat de Russische spoorwegmaatschappij heeft beslist omwille van veiligheidsredenen 's nachts geen passagierstreinen meer te laten rijden door Tsjetsjenië en Dagestan. Waar verzoeker verwijst naar het arrest van de Raad nr. 57 220 van 2 maart 2011, wordt erop gewezen dat verzoeker niet aantoonde dat hij zich in dezelfde feitelijke omstandigheden bevindt als deze die gelden voor dat arrest. De verzoeker in die zaak verklaarde een band te hebben met de strijders en werd door de Raad bijgevolg geacht deel uit te maken van een welbepaalde risicogroep. *In casu* heeft verzoeker niet beweerd deel uit te maken van een bepaalde groep, alleszins niet van de groep die hulp zou hebben verleend aan strijders of rebellen in Tsjetsjenië.

2.8. De bestreden beslissingen worden gedragen door afdoende en pertinente motieven die steun vinden in het administratief dossier. Verzoekers weerleggen de door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gebruikte motieven niet en zij voeren geen concrete elementen aan die wijzen op het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch toont verzoeker aan dat hij bij terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoekster toont niet aan dat de bescherming die zij in Polen heeft ten opzichte van Rusland, zou hebben opgehouden te bestaan.

Het tweede middel is ongegrond. De bestreden beslissingen worden beaamd en in hun geheel overgenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de tweede verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de tweede verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig augustus tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET